

РЕШЕНИЕ

№ 1677

гр. София, 30.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 64 СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МИРОСЛАВА П. ИЛЕВА

при участието на секретаря ПЕТЯ ЦВ. СЛАВОВА
като разглежда докладваното от МИРОСЛАВА П. ИЛЕВА Гражданско дело № 20221110125116 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.124 ГПК.

„Застрахователно еднолично акционерно дружество Булстрад Виена Иншурънс Груп“ ЕАД е предявило иск по чл.411 КЗ срещу Застрахователно акционерно дружество ОЗК – Застраховане“ АД за сумата от 5049,28 лева – непогасен остатък от вземане за платено застрахователно обезщетение и ликвидационни разноски за щети върху л.а. марка „Ф*“ модел „А*“ с рег. № Р * КМ, настъпили при ПТП от 14.05.2021г. в гр. Русе, на ул. „Плиска“, предизвикано по вина на водач на МПС, чийто застраховател по риска „Гражданска отговорност“ към датата на произшествието е ответникът, ведно със законната лихва от подавнае на исковата молба (13.05.2022г.) до окончателното плащане.

Ищецът твърди, че в качеството си на застраховател по имуществена застраховка платил застрахователно обезщетение за щети върху автомобил, причинени при ПТП по вина на водач на МПС, чийто застраховател по риска „Гражданска отговорност“ на автомобилистите към датата на събитието е ответникът. По извънсъдебно предявена претенция ответникът платил само част от дължимото вземане, формирано като сбор от платеното застрахователно обезщетение и разноски по определянето му. Ищецът претендира непогасения остатък от дължимото вземане.

Ответникът е подал отговор на исковата молба в срока по чл.131 ГПК, с който оспорва иска. Оспорва твърдения механизъм на ПТП. Прави възражение за съпричиняване, обосновано с това, че към датата на събитието водачът на л.а. марка „Ф*“ модел „А*“ с рег. № Р * КМ е управлявал автомобила с превишена скорост, с което е допринесъл за настъпване на събитието. Оспорва наличието на причинно – следствена връзка на процесните щети с твърдяното събитие. Оспорва иска и като завишен по размер спрямо действителния размер на щетите вследствие на процесното събитие.

Софийски районен съд, като взе предвид предявения иск, възраженията срещу него и доказателствата по делото, намира следното:

В тежест на ищеца е да докаже, че в качеството си на застраховател по имуществена застраховка е платил застрахователно обезщетение в твърдения размер за щети, които са предизвикани по вина на водач на МПС, чийто застраховател по риска „Гражданска отговорност“ към датата на събитието бил ответникът и действителния размер на причинените вреди.

В тежест на ответника е да докаже възражението си, че водачът на л.а. марка „Ф*“ модел „А*“

с рег. № Р * КМ е управлявал автомобила с превишена скорост, с което допринесъл за настъпване на процесното събитие.

Съдът приема за установено, че на 14.05.2021г. в гр. Русе водачът на л.а. марка „О*“ модел „К*“ с рег. № В * ВН се е движил в средна пътна лента на ул. „Плиска“. В същото време по същата улица в дясна пътна лента се е движил водачът на л.а. марка „Ф*“ модел „А*“ с рег. № Р * КМ. Водачът на л.а. марка „О*“ модел „К*“ с рег. № В * ВН е предприел смяна на движението в лявата пътна лента с цел да направи завой наляво, като не е пропуснал движещия се в лявата пътна лента л.а. марка „Ф*“ модел „А*“ с рег. № Р * КМ.

За да направи горните изводи, съдът взема предвид показанията на разпитаните като свидетели участници в произшествието. Разпитаният като свидетел водач на л.а. марка „О*“ модел „К*“ с рег. № В * ВН – П. В., посочва, че произшествието е настъпило в гр. Русе на платно за движение с три пътни ленти, като същият се е движил в средна пътна лента. Управлявал автомобила със скорост около 40 км/час. Предприел маневра за преминаване в лявата пътна лента с цел да извърши завой наляво. Погледнал в огледалото и след като не видял автомобил, който да препятства маневрата, навлезнал в лявата лента и бил ударен от движещ се в лявата пътна лента друг автомобил. С другия участник в произшествието съставили протокол за ПТП, като свидетелят се съгласил, че е отнел предимството на другия водач. Пътната маркировка на платното за движение била прекъсната линия, като ограничението на скоростта било 50 км/час. По виждане на свидетеля и другият водач имал вина за произшествието поради управление на автомобила с превишена скорост. Вследствие на удара върху управлявания от свидетеля автомобил „О*“ били нанесени увреждания върху амортизатора, предния калник, предния ляв фар, предна броня и ляв мигач.

Изложените по – горе свидетелски показания относно механизма на произшествието се потвърждават и от посоченото при разпита на другия участник в произшествието – водачът на л.а. марка „Ф*“ модел „А*“ с рег. № Р * КМ – И. Г.. Той излага, че на 14.05.2021г. в гр. Русе е претърпял ПТП, докато се е движил по ул. „Плиска“. На пътното платно имало три ленти за движение. Свидателят Г. се движил в лявата пътна лента и бил спрял на светофар. След подаване на зелен разрешителен сигнал на светофара продължил движението си на право, като около 20 метра след светофара водач на друг автомобил, който се движил в средната пътна лента, преминал в лявата пътна лента, без да се огледа. Вследствие на това другият автомобил се ударил в дясната страна на управлявания от свидетеля автомобил. Водачът на другия автомобил целял да завие наляво по една от уличките в междублоковите пространства. Ударът настъпил от дясната страна на управлявания от св. Г. автомобил.

Съдът кредитира показанията на свидетелите относно съобщения от тях механизъм на събитието, като същите са последователни и взаимно се допълват. Съобщеното от свидетелите се подкрепя и от отразеното в приетия като доказателство двустранен констативен протокол за ПТП. Макар двустранният констативен протокол да не ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила относно отразените в него обстоятелства, като по същество обективира съгласуваните изявления на участниците в ПТП относно причините за произшествието, съставен при предвидените в закона предпоставки (липса на спор между участниците в ПТП относно обстоятелствата, свързани с него и при причинени само материални щети, - арг. чл.5, ал.1 от Наредба № Из-41 от 12.01.2009 г., вр. чл.125а, ал.2 ЗДвП), то отразеното в него съответства на останалите доказателства – заключение на вещото лице и свидетелски показания.

Предвид установеното от фактическа страна съдът приема, че водачът на л.а. марка „О*“ модел „К*“ с рег. № В * ВН е допуснал нарушение на нормата на чл.25, ал.2 ЗДвП, с което е предизвикал настъпване на произшествието. Не се твърдят и не се установяват обстоятелства, които да оборват презумпцията за вина съгласно чл.45, ал.2 ЗЗД. Следва да се отбележи и че с извършеното частично погасяване на процесната претенция ответникът извънсъдебно е признал проявлението на елементите от фактическия състав на търсената отговорност по чл.411 КЗ, сред които е и виновно противоправно поведение на водача на л.а. марка „О*“ модел „К*“ с рег. № В * ВН, което признание в случая се подкрепя от останалите събрани по делото доказателства (арг. чл.175 ГПК).

Не се доказва безспорно по делото (при тежест на ответника за това) при настъпване на

инцидента водачът на л.а. марка „Ф“ модел „А“ с рег. № Р * КМ да се е движил с превишена/несъобразена скорост. От заключението на вещото лице се установява, че предвид данните по делото водачът на посочения автомобил се е движил приблизително с 50 км/час, каквато е била и разрешената скорост на мястото на настъпване на събитието. Посоченото от свидетеля В. относно скоростта на движение на автомобила „Ф“ не се подкрепя от останалите събрани по делото доказателства, поради което съдът не кредитира показанията му в посочената част.

Няма спор по делото, че към датата на събитието застраховател по риска „Гражданска отговорност“ на л.а. марка „О“ модел „К“ с рег. № В * ВН е ответникът.

Не се спори и за това, че към датата на произшествието л.а. марка „Ф“ модел „А“ с рег. № Р * КМ е бил обект на сключен при ищеца договор по застраховка „каска“ по застрахователна полица № *13, както и че процесното събитие – ПТП, е покрит по застраховката риск.

Страните не спорят, а и от събраните доказателства се установява, че по повод щета, образувана във връзка с процесното събитие л.а. марка „Ф“ модел „А“ с рег. № Р * КМ е бил отремониран за сметка на ищеца за сумата от 10078,56 лева.

С плащането на застрахователното обезщетение, респ. с възстановяване на вредите в натура (чл.406 КЗ), застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ на причинителя на вредата - до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне - чл.411 КЗ.

Обемът на отговорността по чл.411 КЗ включва платеното застрахователно обезщетение и ликвидационните разноски. Отговорността на ответника на претендираното основание не може да надвишава застрахователната сума (чл.386, ал.1 КЗ) и действителната стойност на вредата (чл.386, ал.2 КЗ). Разпоредбата на чл.386, ал.2 КЗ предвижда, че обезщетението трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на застрахователното събитие - действителната (при пълна увреда) или възстановителната (при частична увреда) стойност на застрахованото имущество, т. е. стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество (чл.400, ал.1 КЗ), съответно стойността, необходима за възстановяване на имуществото в същия вид, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка (чл.400, ал.2 КЗ).

За установяване на стойността, необходима за възстановяване на вредите към датата на събитието, по делото е изслушано заключение по съдебно – автотехническа експертиза, прието без възражения, което се кредитира от съда. Вещото лице е възприело вида и степента на уврежданията по автомобила, посочени в опис – заключението на ищеца по процесната щета, като е дало заключение, че същите са в причинна връзка с процесното събитие. Според заключението на вещото лице стойността на ремонтно – възстановителните работи за отстраняване на щетите, нанесени вследствие на процесното събитие върху л.а. марка „Ф“ модел „А“ с рег. № Р * КМ към датата на събитието, възлиза на сумата от 10080,62 лева. Платеното от ищеца обезщетение е в по – нисък размер. При недоказаното възражение за съпричиняване няма основание за намаляване на размера на обезщетението на основание чл.51, ал.2 ГПК.

От горното следва, че в полза на ищеца спрямо ответника е възникнало вземане по процесната щета в размер на 10103,56 лева (платената сума за ремонт на автомобила и ликвидационни разноски от 25 лева, чийто размер съдът намира за обичаен и определен от съда съгласно чл.162 ГПК). Не е спорно, че по извънсъдебно предявената претенция вземането е погасено в размер на 5054,28 лева. При това непогасеният остатък от процесното вземане се равнява на 5049,28 лева. От това следва, че искът следва да се уважи до пълния предявен размер, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба до окончателното плащане.

По разноските:

Предвид изхода на делото право на разноски има само ищцовото дружество, на което следва да се присъдят разноски съгласно списък по чл.80 ГПК в общ размер от 1145,97 лева, за извършването на които са представени доказателства.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА “Застрахователно акционерно дружество ОЗК - Застраховане” АД, ЕИК 121265177, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. “Света София” № 7, ет.5 да плати на „Застрахователно еднолично акционерно дружество Булстрад Виена Иншурънс Груп“ ЕАД, ЕИК 000694286, със седалище и адрес на управление : гр. София, ул. „Позитано“ № 5, на основание чл.411 КЗ сумата от 5049,28 лева – непогасен остатък от вземане за платено застрахователно обезщетение и ликвидационни разноси за щети върху л.а. марка „Ф*“ модел „А*“ с рег. № Р * КМ, настъпили при ПТП от 14.05.2021г. в гр. Русе, на ул. „Плиска“, предизвикано по вина на водач на МПС, чийто застраховател по риска „Гражданска отговорност“ към датата на произшествието е ответникът, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба (13.05.2022г.) до окончателното плащане, както и на основание чл.78, ал.1 ГПК сумата от 1145,97 лева – разноси.

Присъдените суми могат да бъдат внесени по следната банкова сметка : BG60 STSA 9300 0004 7471 60, BIC : STSABGSF, „Банка ДСК“ АД – титуляр „Застрахователно еднолично акционерно дружество Булстрад Виена Иншурънс Груп“ ЕАД.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Софийски районен съд: _____